

Kjær: Skjøndt jeg ingenlunde troer, at den sidste ærede Taler behøver saa hynderlig at imøbegaaes, thi hans Optræden var for mig et slaaende Beviis paa, at han aldeles intet Kjendskab har til Landbosforholdene, skal jeg dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til den Betragtningmaade lige overfor Landbefolkningen, at den ikke skulde være istand til at dreie eller hvie Hovedet, uden at dreie hele Kroppen. Jeg maa tilstaae, at hvis det var Tilfældet, maatte det see sørgeligt ud med Landbefolkningen, som vistnok i en ligesaa stor Udstrækning som det ærede Medlem maa have sine Muskelkræfter, hele Legemet til Brug, for derved at erhverve det daglige Udkomme. Det ærede Medlem sagde tillige, at Modstanden mod Gymnastikunderviisningen paa Landet laa deri, at man ikke forstod at bedømme den Gjenstand, hvorom der her er Tale. Det skulde være meget beklageligt, dersom Landbefolkningen skulde være saa langt tilbage i at bedømme Sager, som ere Gjenstand for Behandling her, at den ikke skulde kunne have et nogenlunde fornuftigt Begreb om en Sag som denne, der ligger den saa nær. Dette behøver ikke at imøbegaaes, da det har vilist sig ved mange forskjellige Personers Optræden her i Salen, at man nok forstaaer at bedømme den Slags Sager. Det ærede Medlem meente, at en saadan gymnastisk Underviisning for Landboerne vilde tjene til, at de bedre kunde haandtere den Slags Værktøi og Redskaber, som man omgaaes med paa Landet; jeg trøer han nævnte Høstyre og Møggrebe. Jeg skal henstille til det ærede Medlem at komme ud paa Landet med sin gymnastiske Dvælle og tage fat Side om Side med en Arbejdskarl, som er vant til at omgaaes med disse Gjenstande og som ikke har nydt gymnastisk Underviisning, og jeg er overbevist om, at han vil falde bethdelig igjennem med al sin gymnastiske Dygtighed. — Dette troer jeg er det bedste Beviis for, at man ikke af denne Grund skal holde paa de gymnastiske Dvæller paa Landet, for at Landboerne nemlig derved skulde opnaae en større Dygtighed i deres daglige Syssler. Var det muligt i denne Henseende at drage Nytte af Gymnastiken, skulde jeg gjerne understøtte den ærede Rigsdagsmand og stemme for at bibeholde disse Dvæller;

(Beck:) Det er en fuldstændig Misforstaaelse af, hvad jeg har udtalt; det kan være muligt; men det forekommer mig, at det ærede Medlem motiverede sine Udtalelser saaledes. Forøvrigt skal jeg slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Forslagsstiller og den ærede Rigsdagsmand for Bihorg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen), der ere saa fuldkommen overensstemmende med Sandheden og de locale Forhold paa Landet som vel muligt; og jeg finder det som Følge deraf uundværdigt at udtale mig videre, da jeg kan henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt, og til de Herrer, jeg nu nævnte.

C. Petersen: Jeg betvivler ingenlunde, at den næstsidste ærede Taler (Beck) kjender Gymnastiken. Det er ogsaa min Formening, at vi meget vel vilde betroe ham vore Sønner, naar den Tid kommer, at Gymnastik er nødvendigt for dem. Det er ganske rigtigt, at det er nødvendigt for de Militaire at øve sig i Gymnastik; men hvad vi ikke kunne billige og indrømme, det er, at der lægges den Betydning i denne Underviisning for Drengene i den Alder, da de gaae ud af Skolen, nemlig ved det 14de Aar. Dernæst maa man vel lægge Mærke til, at det Haandarbejde, som de i den mellemiggende Tid fra det 14de til det 22de Aar maae beskæftige sig med, at netop det gjør, at det er umuligt, at den i Skolen modtagne Gymnastikunderviisning kan blive til Nytte for dem som Militaire, og endelig skulde det see sørgeligt ud, hvis Sagen ikke kunde blive ordnet saaledes, at man turde betroe den til Sogneforstanderskaberne og antage, at de have en nogenlunde sund og forstandig Mening om, hvad der er til Børnenes Gavn og sannde Tarv. Jeg mener, at en Sag som denne maatte man nok kunne betroe til Folk paa Landet, der bedst kunne have en Mening derom. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Fløe: Det forundrede mig ogsaa meget at høre den ærede Taler (Beck), der htrede saa Meget imod Gymnastikens Afstæffelse; det har, siger jeg, forundret mig meget at høre, at han ikke tiltroede Bønderne saameget, at de selv kunde forstaae, hvad der er til deres Børns